

Նար-Ռոս

Ժայռ

Վիթխարի ժայռի կրծքի վրա նստած
Գիշերում էր մի ոսկեգույն ամպիկ:
Վաղ առավոտյան ուրախ խաղալով,
Նա դեպի երկինք սլացավ մեղմիկ.
Բայց յուր թաց հետքը նա թողեց այնտեղ
Ծեր ժայռի խորշում: Կանգնած է տրտում
Ժայռը միայնակ և լուռ, մտախոհ
Նա անապատում արցունք է թափում...

24 դեկտեմբ. 1885.